

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

FRATANOLÓ kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(29459/10. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2011. november 3.

Ezen határozat az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdésében foglalt körülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.

A Fratanoló kontra Magyarország ügyben,

az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök*,
David Thór Björgvinsson,
Dragoljub Popović,
Sajó András,
İşıl Karakaş,
Paulo Pinto de Albuquerque,
Helen Keller, *bírák*

és Stanley Naismith, *Hivatalvezető*

2011. október 11-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (29459/10. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Fratanoló János („a kérelmező”) 2010. május 21-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Magyar G., Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) Képviselője, dr. Höltszl Lipót képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.

3. A kérelmező az Egyezmény 10. cikke alapján azt állította, hogy vörös csillag viselése miatti büntetőeljárás alá vonása véleménynyilvánítási szabadsághoz való jogának megsértését jelentette.

4. 2011. január 5-én a Második Kamara Elnöke úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Arról is döntés született, hogy a kérelem elfogadhatóságáról és érdeméről a Bíróság egyidejűleg határoz (29. cikk 3. bekezdés).

A TÉNYEK**I. AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

5. A kérelmező 1952-ben született és Pécsen él.

6. 2008. március 6-án a Pécsi Városi Bíróság a Büntető Törvénykönyv 269/B. § (1) bekezdése alapján önkényuralmi jelkép használatának bűncselekménye miatt elítélte a kérelmezőt, aki a szóban forgó időszakban a

Magyarországi Munkáspárt 2006, egy bejegyzett baloldali politikai párt tagja volt. A bíróság észrevételezte, hogy 2004. május 1-jén a kérelmező nyilvánosan ötágú vörös csillagot viselt egy olyan rendezvényen, amely Magyarország Európai Unióhoz történt csatlakozását, és egyúttal a Munka Nemzetközi Ünnepét ünnepelte. A bíróság büntetésként megrovásban részesítette a kérelmezőt.

7. Fellebbezés folytán 2008. szeptember 23-án a Baranya Megyei Bíróság az ítéletet megváltoztatva felmentette a kérelmezőt. Annak megállapításakor, hogy a cselekmény valójában nem jelentett veszélyt a társadalomra, a Megyei Bíróság többek között az Emberi Jogok Európai Bírósága által 2008. július 8-án meghozott ítéletre hivatkozott, amelyet egy hasonló természetű elítélés miatt egy másik egyén terjesztett a Bíróság elé (*Vajnai kontra Magyarország*, 33629/06. sz.). Abban az ítéletben az Emberi Jogok Európai Bírósága megállapította, hogy a vörös csillag viselése miatti büntetőeljárás alá vonás az Egyezmény 10. cikke alapján a kérelmező számára biztosított véleménynyilvánítási szabadsághoz való jog megsértését jelentette.

8. Ügyészség általi újabb fellebbezés folytán 2010. március 5-én a Pécsi Ítéltábla a másodfokú ítéletet megváltoztatva fenntartotta a kérelmező elítélését. A megrovást helyben hagyta, és 7500 forint¹ bűnügyi költség megfizetésére kötelezte a kérelmezőt. Az Ítéltábla megállapította, hogy a tételes magyar jog nem teszi lehetővé a hazai bíróságok számára a *Vajnai* ügyben hozott döntés automatikus alkalmazását. Az Ítéltábla rámutatott arra, hogy a társadalmi veszélyesség feltételei – amelyeket a Legfelsőbb Bíróság néhány, egyébként hasonló ügyben hiányzó körülménynek talált – a jelen körülmények között ténylegesen fennálltak. A bíróság az alábbiak szerint érvelt.

„Az ismertetett döntések közös sajátossága az önkényuralmi jelképpel való azonosulás hiányában foglalható össze, az első esetben hangsúlyosabban, míg az utóbbiban azzal, hogy az elkövető a tevékenységével kapcsolatba hozható jelképekkel szemben közömbösséget mutatott.

A jelen ügyben azonban éppen a fentiek ellenkezőjéről volt szó.

Fratanoló János az ötágú vörös csillagot politikai összefüggésben és a párttársával vállalt szolidaritásának jeléül használta, azért tehát, mert a jelképpel, annak ismert és a külvilág felé közvetített jelentésével azonosult. Ezen belül nincs jelentősége a vádlott konkrét politikai hitvallásának: a törvényi tényállás mindenkre vonatkozóan és meggyőződéstől függetlenül tiltja az önkényuralmi jelképek használatát, köztük a kommunista diktatúrához kapcsolódó ötágú vörös csillagét is. Igaz ez a megállapítás annak ellenére, hogy a szóban forgó jelkép kettős jelentést hordoz, utalva a már hivatkozott totalitárius rendszerre, de egyben az emberek szélesebb rétegének a felemelkedését célul tűző munkásmozgalomra is...

¹ 30 euró

E bűncselekmény ismérveinek az összessége ún. magatartási (immateriális) törvényi tényállás formájában került megfogalmazásra. Ez egyben azt is jelenti, hogy a büntetendőnek nyilvánított elkövetési magatartás tanúsításával (terjesztéssel, nagy nyilvánosság előtti használattal, illetve közszemlére tétellel) a bűncselekmény megvalósul, ahhoz további feltétel vagy meghatározott eredmény már nem szükséges. Az semmiképp, hogy az észlelők körében ténylegesen riadalom vagy félelem keletkezzék.”

A bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a kérelmező cselekménye valójában veszélyes volt a társadalomra.

II. RELEVÁNS HAZAI JOG

9. A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény kimondja:

10. § (A bűncselekmény)

„(1) Bűncselekmény az a szándékosan vagy - ha a törvény a gondatlan elkövetést is bünteti - gondatlanságból elkövetett cselekmény, amely veszélyes a társadalomra, és amelyre a törvény büntetés kiszabását rendeli.

(2) Társadalomra veszélyes cselekmény az a tevékenység vagy mulasztás, amely a Magyar Köztársaság állami, társadalmi vagy gazdasági rendjét, az állampolgárok személyét vagy jogait sérti vagy veszélyezteti.”

269/B. § (Önkényuralmi jelképek használata)

„(1) Aki horogkeresztet, SS-jelvényt, nyilaskeresztet, sarló-kalapácsot, ötágú vörös csillagot vagy ezeket ábrázoló jelképet

a) terjeszt;

b) nagy nyilvánosság előtt használ;

c) közszemlére tesz;

ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétséget követ el, és pénzbüntetéssel büntetendő.

(2) Nem büntethető az (1) bekezdésben meghatározott cselekmény miatt, aki azt ismeretterjesztő, oktatási, tudományos, művészeti célból vagy a történelem, illetve a jelenkor eseményeiről szóló tájékoztatás céljából követi el.

(3) Az (1)-(2) bekezdés rendelkezései az államok hatályban lévő hivatalos jelképeire nem vonatkoznak.”

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 10. CIKKÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

10. A kérelmező panaszolta, hogy vörös csillag viselése miatti elítélése sértette az Egyezmény 10. cikke alapján számára biztosított véleménynyilvánítási szabadsághoz való jogot. A 10. cikk kimondja:

„1. Mindenkinnek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. Ez a jog magában foglalja a véleményalkotás szabadságát és az információk, eszmék megismerésének és közlésének szabadságát országhatárokon tekintet nélkül és anélkül, hogy ebbe hatósági szerv beavatkozhasson. ...

2. E kötelezettségekkel és felelősséggel együtt járó szabadságok gyakorlása a törvényben meghatározott, olyan alakszerűségeknél, feltételeknél, korlátozásoknak vagy szankcióknak vethető alá, amelyek szükséges intézkedéseknek minősülnek egy demokratikus társadalomban ... zavargás ... megelőzése, ... vagy ... mások ... jogai védelme ... céljából.”

11. A Kormány vitatta a panaszt.

A. Elfogadhatóság

12. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikkének 3. (a) bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

1. *Történt-e beavatkozás, „törvényben meghatározott” volt-e, és törvényes célt szolgált-e*

13. A felek nem vitatták, hogy beavatkozás történt a kérelmező számára az Egyezmény 10. cikkének 1. bekezdése alapján biztosított jogokba; s a Bíróságnak nincs oka eltérő vélekedésre. Az ilyen beavatkozás sérti az Egyezményt, ha nem felel meg a 10. cikk 2. bekezdésében foglalt feltételeknek. Ezért azt kell eldönteni, hogy a beavatkozás „törvényben meghatározott” volt-e, az azon bekezdésben foglalt törvényes célt vagy célokat szolgált-e, és „szükséges volt-e egy demokratikus társadalomban” azon célok eléréséhez.

14. A felek nem érintették a beavatkozás jogalapját, illetve az elérni kívánt törvényes célt. A Bíróság észrevételezi, hogy az önkényuralmi jelképek használatának korlátozását a jog, egy törvény írja elő, amely kellően egyértelmű, és eleget tesz az előreláthatóság követelményének. Ilyen módon a Bíróság meggyőződött arról, hogy a beavatkozás törvényben meghatározott volt. Továbbá, a Bíróság úgy véli, hogy a korlátozás olyannak tekinthető, mint ami a zavargás megelőzésének, illetve mások jogai védelmének törvényes célját szolgáltatta.

2. *“Egy demokratikus társadalomban szükséges”*

(a) A felek érvei

i. A Kormány

15. A Kormány egy példa előterjesztésével úgy érvelt, hogy a magyar bíróságok minden olyan, a kérelmező ügyéhez egyébként hasonló ügyben felmentették a terheltet, amikor a bűncselekmény fogalmi elemét képező társadalomra veszélyesség nem volt megállapítható. Ezekben az ügyekben a társadalomra veszélyesség hiánya a szóban forgó önkényuralmi jelképpel való terhelti azonosulás hiányából fakadt. A jelen ügyben azonban a helyzet ennek éppen az ellenkezője volt. A kérelmező az ötágú vörös csillagot politikai összefüggésben, párttársával vállalt szolidaritásának jeléül használta, tehát azért, mert a jelképpel, annak ismert és a külvilág felé közvetített jelentésével azonosult. A kérelmező saját politikai meggyőződésének nem volt jelentősége, mivel a törvény mindenkre vonatkozóan tiltja az önkényuralmi jelképek használatát, köztük – a jelkép többszörös jelentésétől függetlenül – a kommunista diktatúrához kapcsolódó ötágú vörös csillag használatát is.

16. A Pécsi Ítéltábla jogerős ítélete szerint nincs jelentősége annak, hogy az elkövető a jelképet milyen célból használta. A cél vizsgálatának a megkövetelése, és az elkövető belső meggyőződésének a tisztázása ugyanis a jelképek bárki általi és bármely célú, parttalan használatát eredményezné. Ha azonban az elkövető és a jelkép közötti azonosulás adott, akkor a tilalmazott jelkép pusztá használata is fenyegetettség-érzést és félelmet ébreszthet másokban. A szóban forgó bűncselekmény valójában „magatartási bűncselekmény”, ami azt jelenti, hogy a szankcionált magatartás tanúsításával a bűncselekmény megvalósul, ahhoz további feltétel, vagy meghatározott eredmény nem szükséges. A bíróság rámutatott, hogy a vádlott az ötágú csillagot – nyilvánvalóan politikai indíttatásból – a nyílt utcán, egy sokak által látogatott rendezvényen viselte, akkor is, amikor az egyik televízió éppen interjút készített vele. A nézők számára semmilyen formában nem nyílt lehetőség annak eldöntésére, hogy a terhelt milyen megfontolásból tanúsította ezt a magatartást, de az egyértelmű volt, hogy viselője azonosult a jelképpel, ezért veszélyes volt a társadalomra. Az arányosság kérdését illetően a Kormány továbbá felhívta a figyelmet arra a tényre, hogy a kérelmező csupán megrovásban részesült.

ii. A kérelmező

17. A kérelmező előterjesztette, hogy politikai megnyilvánulások és közérdekű kérdések tekintetében kevés tér nyílik az Egyezmény 10. cikke

alapján biztosított jogok korlátozására. A kérelmező szerint a rá kiszabott korlátozás nem volt igazolt azon rendelkezés 2. bekezdése alapján.

18. A kérelmező úgy érvelt: a Kormány nem bizonyította, hogy a vörös csillag viselése kizárólag önkényuralmi eszmékkal való azonosulást jelent, különösen azon tény fényében, hogy a kérelmező a Magyarországi Munkáspárt 2006, egy olyan bejegyzett politikai párt elnökeként viselte azt, amely párt nem rendelkezett arra vonatkozó ismert szándékkal, hogy a jogállamisággal ellentétes módon vegyen részt a magyar politikai életben. A kérelmező logóként viselte a vörös csillagot egy olyan békés és törvényes politikai rendezvényen, amelyet a Magyar Szakszervezetek Országos Szövetsége szervezett 2004. május 1-jén. A rendezvény célja Magyarország Európai Unióhoz történt csatlakozásának, és egyúttal a Nemzetközi Munka Ünnepeének a megünneplése volt.

19. A kérelmező hangsúlyozta, hogy a vörös csillagot politikai nézetei, nevezetesen a kommunizmushoz, a nemzetközi munkásmozgalomhoz való kötődésének, továbbá egyik párttársa iránti szolidaritásának a kifejezésére viselte, aki ellen vörös csillag viselése miatt büntetőeljárást indítottak. A vörös csillag ilyen kontextusban történő használata aligha kelthetett fenyegetettség- vagy félelemérzetet másokban. Az önkényuralmi jelképek különbségtétel nélküli tiltása arra vonatkozó bizonyíték megkövetelése nélkül, hogy használatuk önkényuralmi propagandának minősül-e, nem tekinthető nyomós társadalmi szükségletre adott válasznak.

(b) A Bíróság értékelése

i. Alapelvek

20. A “demokratikus társadalomban szükségesség” tesztje annak eldöntését kívánja meg a Bíróságtól, hogy a panaszolt beavatkozás “nyomós társadalmi szükséglet”-nek felelt-e meg. A Szerződő Államok bizonyos terjedelmű mérlegelési jogkörrel rendelkeznek annak megítélése során, hogy ilyen szükséglet fennáll-e; e jogkör azonban európai ellenőrzéssel jár együtt, amely a jogszabályok és az azokat alkalmazó határozatok – beleértve a független bíróságok határozatait is – ellenőrzésére is kiterjed. Ilyen módon a Bíróság jogosult arra, hogy jogerősen döntsön abban a kérdésben, hogy valamely “korlátozás” összeegyeztethető-e a 10. cikk szerinti védelemben részesített véleménynyilvánítás szabadságával (ld. többek között *Perna v. Italy* [GC], no. 48898/99, 39. §, ECHR 2003-V; *Association Ekin v. France*, no. 39288/98, 56. §, ECHR 2001-VIII).

21. Ellenőrző funkciójának gyakorlása során a Bíróságnak nem az a feladata, hogy az illetékes hazai bíróság helyébe lépjen, hanem az, hogy a 10. cikk alapján felülvizsgálja a hazai bíróságok által mérlegelési jogkörükben meghozott határozatokat (ld. *Fressoz and Roire v. France* [GC], no. 29183/95, § 45, ECHR 1999-I).

22. A Bíróságnak különösen azt kell eldöntenie, hogy a nemzeti hatóságok által a beavatkozás igazolására felhozott indokok “relevánsak és elégségesek” voltak-e, és hogy a megtett intézkedés “arányos” volt-e „az elérni kívánt törvényes célokkal” (ld. *Chauvy and Others v. France*, no. 64915/01, 70. §, ECHR 2004-VI). Ennek során a Bíróságnak meg kell győződnie arról, hogy a nemzeti hatóságok a releváns tények elfogadható értékelése alapján olyan standardokat alkalmaztak, amelyek összhangban állnak a 10. cikkben foglalt elvekkel (ld. többek között *Zana v. Turkey*, 25 November 1997, § 51, *Reports of Judgments and Decisions* 1997-VII).

23. A Bíróság továbbá megismétli, hogy a 10. cikk 1. bekezdése szerinti védelemben részesített véleménynyilvánítási szabadság a demokratikus társadalom egyik alappillére, a társadalmi fejlődés és az egyéni önmegvalósítás egyik alapvető feltétele. E szabadság a 2. bekezdésben foglalt feltételek mellett nemcsak azokat az “információkat” vagy “eszméket” illeti meg, amelyek kedvező fogadtatásban részesülnek, vagy amelyeket ártalmatlannak, illetve közömbösnek tekintenek, hanem azokat is, amelyek sértenek, megütközést keltenek vagy zavarnak; ez a pluralizmus, a tolerancia és a nyitottság követelménye, amelyek nélkül “demokratikus társadalom” nem létezik (ld. többek között *Oberschlick v. Austria* (no. 1), judgment of 23 May 1991, Series A no. 204, 57. §, és *Nilsen and Johnsen v. Norway* [GC], no. 23118/93, § 43, ECHR 1999-VIII). Bár a véleménynyilvánítás szabadsága alól állapíthatók meg kivételek, e kivételeket “szorosan kell értelmezni”, és “bármilyen korlátozás szükségességét meggyőzően kell bizonyítani” (ld. például *Observer and Guardian v. the United Kingdom*, judgment of 26 November 1991, Series A no. 216, p. 29-30, § 59).

24. A Bíróság továbbá hangsúlyozza, hogy az Egyezmény 10. cikkének 2. bekezdése kevés teret enged politikai beszédek és közérdekű kérdésekkel kapcsolatos viták korlátozására (ld. *Feldek v. Slovakia*, no. 29032/95, 74. §, ECHR 2001-VIII; *Sürek v. Turkey* (no. 1) [GC], no. 26682/95, § 61, ECHR 1999-IV). A jelen ügyben a kérelmező azzal kapcsolatos döntését, hogy nyilvánosság előtt vörös csillagot visel, politikai nézetei kifejezésének kell tekinteni. Ruhán hordható szimbólumok viselése a 10. cikk hatálya alá esik.

ii. Ezen elvek alkalmazása a jelen ügyre

25. A Bíróság a fenti elvek ötágú vörös csillag használatának összefüggésében történő alkalmazásával kapcsolatos megközelítést a *Vajnai kontra Magyarország* ügyben (33629/06. sz., 48-58. bekezdés, 2008. július) vázolta fel. A Bíróság megállapította: ahhoz, hogy e szimbólum viselésének korlátozása igazolt legyen, az szükséges, hogy valamely politikai mozgalom vagy párt részéről a kommunista diktatúra visszaállításának valós és közvetlen veszélye álljon fenn. A Kormány azonban nem bizonyította, hogy a szóban forgó tilalom törvénybe iktatását megelőzően ilyen fenyegetés fennállt. A Bíróság annak kockázatát észlelte,

hogy a szimbólum használatának általános tiltása olyan kontextusokban is korlátozhatja annak használatát, amelyekben a korlátozás nem igazolt. Ezért a Bíróság úgy vélte, hogy a vörös csillag többszörös jelentésére figyelemmel a szóban forgó tilalom túlságosan széles: olyan tevékenységekre és eszmékre is kiterjedhet, amelyek egyértelműen a 10. cikk által védett körbe esnek, és nincs kielégítő mód a büntetőjogilag üldözött szimbólum egyes jelentéseinek szétválasztására. Valójában a releváns magyar jog erre kísérletet sem tesz. Továbbá, még ha ilyen különbségtételekre sor is került volna, olyan bizonytalanságok merülhettek volna fel, amelyek a véleménynyilvánítás tekintetében visszatartó hatással (*chilling effect*) és öncenzúrával jártak volna. A Bíróság továbbá hangsúlyozta, hogy a vörös csillag használatának büntetőjogi szankció útján történő korlátozására egyedüli indokként még a kommunista ideológia potenciális propagálása sem szolgálhat. Mindenesetre egy olyan szimbólumot, amelyik a *Vajnai* ügy kontextusában – ahol egy olyan bejegyzett politikai párt vezetője viselte azt, amely párt nem rendelkezett ismert önkényuralmi ambíciókkal – több különböző jelentéssel bírhatott, nem lehetett veszélyes propagandával azonosítani.

26. A Bíróság meggyőződött arról, hogy a jelen kérelem nem különbözik lényegesen a *Vajnai* ügytől, és hogy az azon ügyben hozott ítélet alapjául szolgáló megfontolások a jelen kontextusban is érvényesek. Vajnai úrhoz hasonlóan a kérelmező is egy bejegyzett politikai párt tagjaként, egy törvényes rendezvényen viselte a szimbólumot. Ezért ez a használat a kérelmező politikai véleménynyilvánításának részét képezte, s ilyenként a 10. cikk alapján biztosított védelem alá esik. Valójában az egyetlen elem, amelyik a jelen kérelmet a *Vajnai* ügytől esetleg megkülönbözteti az a Kormány azon előterjesztése, hogy a kérelmező magatartása veszélyt jelentett a társadalomra, mivel a kérelmező önkényuralmi eszmékkel való azonosulását jelképezte (ld. fenti 15. bekezdés). A Bíróság azonban úgy véli: ebből az aspektusból nem kell megvizsgálnia a szóban forgó beavatkozás vélelmezett igazolását, mivel a Kormány elismerte (ld. fenti 16. bekezdés), hogy a szankció önmagában a használat miatt került alkalmazásra, anélkül, hogy a bíróságok megvizsgálták volna a használat veszélyes voltát. Ezért a Bíróság úgy véli, hogy a kérelmezőt ugyanolyan, különbségtétel nélküli korlátozás alá vetették, mint Vajnai urat.

27. A Bíróság már megállapította: ahhoz, hogy a beavatkozás igazolt legyen, a Kormánynak azt kell bizonyítania – különösen annak a ténynek a fényében, hogy a kérelmező egy törvényesen szervezett, békés rendezvényen viselte a vörös csillagot – hogy a vörös csillag viselése kizárólag az önkényuralmi eszmékkel való azonosulást jelenti. Az Ítéletábla álláspontja (ld. fenti 8. bekezdés) azonban kifejezetten tagadja azon kontextus vizsgálatának a szükségességét, amely kontextusban a kifogásolt kifejezés megjelenik. Ilyen módon nem lehet értelmes különbséget tenni azon, megütközést keltő kifejezési formák között, amelyek a 10. cikk

alapján biztosított védelem alá esnek, és azon, indokolatlanul támadó kifejezési formák között, amelyek elveszítik a jogot arra, hogy egy demokratikus társadalomban tolerálják őket. A Bíróság különösen azt jegyzi meg: az Ítélet táblája még azt sem vizsgálta, hogy a véleménynyilvánítás eredményezett-e megfélemlítést (v.ö. fent említett *Vajnai* ítélet, 53. bekezdés). A beavatkozás arányos volta – ítélet táblai értelmezés által kizárt – alapos vizsgálatának hiányában a Bíróság nem tudja azt megállapítani, hogy a Kormány bizonyította a korlátozás „nyomós társadalmi szükséglet”-nek való megfelelését.

28. A fenti megfontolások elegendők a Bíróság számára azon következtetés levonására, hogy az Egyezmény 10. cikkét megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

29. Az Egyezmény 41. cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

30. A kérelmező 10.000 euró nem vagyoni kártérítést követelt.

31. A Kormány vitatta az igényt.

32. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező bizonyos mértékű nem-vagyoni kárt szenvedett, és méltányossági alapon 4.000 eurót ítél meg számára.

B. Költségek és kiadások

33. A kérelmező további 2.400 eurót követelt a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítésére. Ez az összeg a benyújtott munkalap szerint 200 eurós óradíj plusz 25% ÁFA mellett 10 órányi jogi munka kiszámlázásra kerülő ügyvédi munkadíjának felel meg.

34. A Kormány vitatta az igényt.

35. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak annyiban jogosult költségei és kiadásai megtérítésére, amennyiben bizonyítja, hogy e költségek ténylegesen és szükségszerűen merültek fel, s összegüket tekintve ésszerűek. A jelen ügyben a birtokában lévő iratokra és a fenti kritériumokra figyelemmel a Bíróság a teljes kért összeg megítélését ésszerűnek tartja.

C. Késedelmi kamat

36. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatóvá *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 10. cikkét megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára
 - (i) nem vagyoni kár tekintetében 4.000 (négyezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;
 - (ii) költségek és kiadások tekintetében 2.400 (kétezer- négyszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegétkell kifizetnie nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után.
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2011. november 3-án, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Stanley Naismith
Hivatalvezető

Françoise Tulkens
Elnök